

Soundarya Lahari in Gujarati

Soundarya Lahari – Gujarati Lyrics (Text)

Soundarya Lahari – Gujarati Script

રચન: આદિ શંકરાચાર્ય

પ્રથમ ભાગ: – આનન્દ લહરિ

ભુમૌસ્ખલિત પાદાનામ ભૂમિરેવા વલમ્બનમ |
ત્વયી જાતા પરાધાનામ ત્વમેવ શરણમ શિવે ||

શિવ: શક્ત્યા યુક્તો યદિ ભવતિ શક્ત: પ્રભવિતું
ન ચેદેવં દેવો ન ખલુ કુશલ: સ્પન્દિતુમપિ |
અતસ્ત્વામ આરાધ્યાં હરિ-હર-વિરિન્યાદિભિ રપિ
પ્રણન્તું સ્તોતું વા કથ-મક્રત પુષ્ય: પ્રભવતિ|| 1 ||

તનીયાંસું પાંસું તવ ચરણ પદ્મેરુહ-ભવં
વિરિચિ: સંચિન્વન વિરચયતિ લોકા-નવિકલમ |
વહત્યેનં શૌરિ: કથમપિ સહસ્રેણ શિરસાં
હર: સંક્ષુદ-ચૈનં ભજતિ ભસિતોદ્ભૂત નવિધિમ|| 2 ||

અવિદ્યાના-મન્ત-સ્તિમિર-મિહિર દ્વીપનગરી
જડાનાં ચૈતન્ય-સ્તભક મકરન્દ શ્રુતિઝરી |
દરિદ્રાણાં ચિન્તામણિ ગુણનિકા જન્મજલઘૌ
નિમગ્નાનાં દંષ્ટ્રા મુરરિપુ વરાહસ્ય ભવતિ|| 3 ||

ત્વદન્ય: પાણિભયા-મભયવરદો દૈવતગણ:
ત્વમેકા નૈવાસિ પ્રકટિત-વરભીત્યભિનયા |
ભયાત ત્રાતું દાતું ફલમપિ ચ વાંછાસમધિકં
શરણ્યે લોકાનાં તવ હિ ચરણાવેવ નિપુણૌ || 4 ||

હરિસ્ત્વામારઘ્ય પ્રણત-જન-સૌભાગ્ય-જનનીં

पुरा नारी भूत्वा पुररिपुमपि क्षोभ मनयत ।
स्मरोऽपि त्वां नत्वा रतिनयन-लेह्येन वपुषा
मुनीनामप्यन्तः प्रभवति हि मोहाय महताम ॥ 5 ॥

धनुः पौषं मौर्वी मधुकरमयी पञ्च विशिषाः
वसन्तः सामन्तो मलयमरु-दायोधन-रथः ।
तथाप्येकः सर्व हिमगिरिसुते कामपि कृपां
अपांगात्ते लब्ध्वा जगद्विद-मनज्ञो विजयते ॥ 6 ॥

क्वणत्काञ्ची-दामा करि कलभ कुंभ-स्तननता
परिक्षीणा मध्ये परिणत शरय्यन्त्र-वदना ।
धनुर्बाणान पाशं सृष्टिमपि दधाना करतलैः
पुरस्ता दस्तां नः पुरमथितु राहो-पुरुषिका ॥ 7 ॥

सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविट-पिवाटी-परिवृते
मण्डिद्वीपे नीपो-पवनवति चिन्तामणि गृहे ।
शिवकारे मञ्चे परमशिव-पर्यङ्क निलयाम
भजन्ति त्वां धन्याः कतिचन चिदानन्द-लहरीम् ॥ 8 ॥

महीं मूलाधारे कमपि मणिपूरे हुतवर्ह
स्थितं स्वधिष्ठाने हृदि मरुत-माकाश-मुपरि ।
मनोऽपि भूमध्ये सकलमपि भित्त्वा कुलपथं
सहस्रारे पद्मे स हरहसि पत्या विहरसे ॥ 9 ॥

सुधाधारासारै-श्चरणयुगलान्त-विंगलितैः
प्रपंचं सिञ्चन्ती पुनरपि रसाम्नाय-महसः ।
अवाप्य स्वां भूमिं भुजगनिभ-मध्युष्ट-वलयं
स्वमात्मानं कृत्वा स्वपिषि कुलकुण्डे कुहरिणि ॥ 10 ॥

यतुभिः श्रीकण्ठैः शिवयुवतिभिः पञ्चभिपि
प्रभिन्नाभिः शंभोर्नवभिरपि मूलप्रकृतिभिः ।

यतुश्चत्वारिंशद-वसुदल-कलाश्च-त्रिवलय-
त्रिरेभभिः सार्धं तव शरणकोशाः परिशताः ॥ 11 ॥

त्वदीयं सौन्दर्यं तुहिनगिरिकन्ये तुलयितुं
कवीन्द्राः कल्पन्ते कथमपि विरिञ्चि-प्रभृतयः ।
यदालोकौत्सुक्या-दमरललना यान्ति मनसा
तपोभिर्दुष्प्रापामपि गिरिश-सायुज्य-पदवीम ॥ 12 ॥

नरं वर्षीयांसं नयनविरसं नर्मसु जडं
तवापांगालोके पतित-मनुधावन्ति शतशः ।
गलद्वेषीबन्धाः कुचकलश-विस्त्रिस्त-सियया
हटात त्रुट्यत्काञ्च्यो विगलित-दुङ्गला युवतयः ॥ 13 ॥

क्षितौ षट्पञ्चाशद-द्विसमधिक-पञ्चाश-दुदके
हुतशे द्वाषष्टि-श्चतुरधिक-पञ्चाश-दनिले ।
दिवि द्विः षट् त्रिंशत मनसि य यतुःषष्टिरिति ये
मयूजा-स्तेषा-मप्युपरि तव पादांबुज-युगम ॥ 14 ॥

शरज्ज्योत्स्ना शुक्रां शशियुत-जटाजूट-मकुटां
वर-त्रास-त्राण-स्फटिकधुटिका-पुस्तक-कराम ।
सकृन्न त्वा नत्वा कथमिव सतां सन्निरुधते
मधु-क्षीर-द्राक्षा-मधुरिम-धुरीणाः इणितयः ॥ 15 ॥

कवीन्द्राणां येतः कमलवन-बालातप-रुचिं
भजन्ते ये सन्तः कतिचिदरुणामेव भवतीम ।
विरिञ्चि-प्रेयस्या-स्तदुणतर-शृङ्गर लहरी-
गभीराभि-र्वाग्भिः विदधति सतां रञ्जनममी ॥ 16 ॥

सवित्रीभि-र्वायां यशि-मणि शिला-भङ्ग रुचिभि-
र्वशिन्यद्याभि-स्त्वां सह जननि संचिन्तयति यः ।
स कर्ता काव्यानां भवति महतां भङ्गिरुचिभि-

र्वयोभि-र्वाग्देवी-वदन-कमलामोद मधुरैः ॥ 17 ॥

तनुच्छायाभिस्ते तद्रुण-तरणि-श्रीसरणिभि-
र्दिवं सर्वा-मुर्वी-मरुणिमनि मग्नां स्मरति यः ।
भवन्त्यस्य त्रस्य-द्रनहरिण-शालीन-नयनाः
सहोर्वश्या वश्याः कति कति न गीर्वाण-गणिकाः ॥ 18 ॥

मुषं बिन्दुं कृत्वा कुययुगमध-स्तस्य तदधो
हरार्धं ध्यायेद्यो हरमहिषि ते मन्मथकलाम ।
स सद्यः संक्षोभं नयति वनिता छत्यतिलघु
त्रिलोकीमध्याशु भ्रमयति रवीन्दु-स्तनयुगाम ॥ 19 ॥

किरन्ती-मङ्गेष्यः किरण-निकुटुम्भमृतरसं
हृदि त्वा माधत्ते हिमकरशिला-मूर्तिमिव यः ।
स सर्पाणां दर्पं शमयति शकुन्तधिप एव
श्वरप्लुष्टान दृष्ट्या सुभयति सुधाधारसिरया ॥ 20 ॥

तटिल्लेष्मा-तन्वीं तपन शशि वैश्वानर मयीं
निष्पशां षष्णामधुपरि कमलानां तव कलाम ।
महापद्मातव्यां मृदित-मलमायेन मनसा
महान्तः पश्यन्तो दधति परमाह्लाद-लहरीम ॥ 21 ॥

भवानि त्वं दासे मयि वितर दृष्टिं सकुटुशां
छति स्तोतुं वाञ्छन कथयति भवानि त्वमिति यः ।
तदैव त्वं तस्मै दिशसि निजसायुज्य-पदवीं
मुकुन्द-प्रभेन्द्र स्फुट मकुट नीराजितपदाम ॥ 22 ॥

त्वया हत्वा वामं वपु-रपरितृप्तेन मनसा
शरीरार्धं शम्भो-रपरमपि शङ्के हतमभूत् ।
यदेतत् त्वद्रूपं सकलमरुणाभं त्रिनयनं
क्याभ्यामानभ्रं कुटिल-शशियूडाल-मकुटम ॥ 23 ॥

જગત્સૂતે ધાતા હરિરવતિ રુદ્રઃ ક્ષપયતે
તિરસ્કુર્વ-ન્નેતત સ્વમપિ વપુ-રીશ-સ્તિરયતિ ।
સદા પૂર્વઃ સર્વં તદિદ મનુગૃહ્ણતિ ચ શિવ-
સ્તવાજ્ઞા મલમ્બ્ય ક્ષણચલિતયો ભૂલતિકયોઃ ॥ 24 ॥

ત્રયાણાં દેવાનાં ત્રિગુણ-જનિતાનાં તવ શિવે
ભવેત પૂજા પૂજા તવ ચરણયો-ર્યાં વિરચિતા ।
તથા હિ ત્વત્પાદોદ્ગ્રહન-મણિપીઠસ્ય નિકટે
સ્થિતા હેતે-શશ્વન્મુકુલિત કરોત્તંસ-મકુટાઃ ॥ 25 ॥

વિરિચ્ચિઃ પદ્મત્વં વ્રજતિ હરિરાપ્નોતિ વિરતિં
વિનાશં ક્રીનાશો ભજતિ ધનદો યાતિ નિધનમ ।
વિતન્દ્રી માહેન્દ્રી-વિતતિરપિ સંમીલિત-દૃશા
મહાસંહારેઽસ્મિન્ વિહરતિ સતિ ત્વત્પતિ રસૌ ॥ 26 ॥

જપો જલ્પઃ શિલ્પં સકલમપિ મુદ્રાવિરચના
ગતિઃ પ્રાદક્ષિણ્ય-કમણ-મશનાઘા હૃતિ-વિધિઃ ।
પ્રણામઃ સંવેશઃ સુખમખિલ-માત્માર્પણ-દૃશા
સપર્યાં પર્યાય-સ્તવ ભવતુ યન્મે વિલસિતમ ॥ 27 ॥

સુધામખ્યાસ્વાદ્ય પ્રતિ-ભય-જરમૃત્યુ-હરિણીં
વિપદન્તે વિશ્વે વિધિ-શતમખાઘા દિવિષદઃ ।
કરાલં યત ક્ષ્વેલ કબલિતવતઃ કાલકલના
ન શમ્ભોસ્તન્મૂલં તવ જનનિ તાટક મહિમા ॥ 28 ॥

કિરીટં વૈરિચ્ચં પરિહર પુરઃ કેટભભિદઃ
કઠોરે ક્ષોઠીરે સ્કલસિ જહિ જંભારિ-મકુટમ ।
પ્રણમેષ્વેતેષુ પ્રસભ-મુપયાતસ્ય ભવનં
ભવસ્યભ્યુત્થાને તવ પરિજનોક્તિ-વિજયતે ॥ 29 ॥

સ્વદેહોદ્ભૂતાભિ-ઘૃણિભિ-રણિમાઘાભિ-રભિતો

निषेव्ये नित्ये त्वा महमिति सदा भावयति यः ।
किमाश्चर्यं तस्य त्रिनयन-समृद्धिं तृणयतो
महासंवर्ताग्नि-विरचयति नीराजनविधिम् ॥ 30 ॥

यतुः-षष्ठया तन्त्रैः सकल मतिसन्धाय भुवनं
स्थितस्तत्त-सिद्धिं प्रसव परतन्त्रैः पशुपतिः ।
पुनस्त्व-न्निर्बन्धा दभिल-पुरुषार्थैक घटना-
स्वतन्त्रं ते तन्त्रं क्षितितल मवातीतर-दिदम् ॥ 31 ॥

शिवः शक्तिः कामः क्षिति-रथ रविः शीतकिरणः
स्मरो हंसः शक्र-स्तदनु य परा-मार-हरयः ।
अमी हल्लेभाभि-स्तेसृभि-रवसानेषु घटिता
भजन्ते वर्णास्ते तव जननि नामावयवताम् ॥ 32 ॥

स्मरं योनिं लक्ष्मीं त्रितय-मिद-मादौ तव मनो
निधायैके नित्ये निरवधि-महाभोग-रसिकाः ।
भजन्ति त्वां चिन्तामणि-गुणनिर्झर-वलयः
शिवाञ्जौ जुहन्तः सुरभिधृत-धाराहुति-शतैः ॥ 33 ॥

शरीरं त्वं शंभोः शशि-मिहिर-वक्षोर्दुह-युग
तवात्मानं मन्ये भगवति नवात्मान-मनघम् ।
अतः शेषः शेषीत्यय-भुभय-साधारणतया
स्थितः संबन्धो वां समरस-परानन्द-परयोः ॥ 34 ॥

मनस्त्वं व्योम त्वं मरुदसि मरुत्सारशि-रसि
त्वमाप-स्त्वं भूमि-स्त्वयि परिणतायां न हि परम् ।
त्वमेव स्वात्मानं परिष्मयितुं विश्व वपुषा
चिदानन्दाकारं शिवयुवति भावेन बिभृषे ॥ 35 ॥

तवाज्ञयकस्थं तपन-शशि कोटि-द्युतिधरं
परं शंभु वन्दे परिमिलित-पार्श्व परचिता ।

યમારાધ્યન ભક્ત્યા રવિ શશિ શુચીના-મવિષયે
નિરાલોકે ૨લોકે નિવસતિ હિ ભાલોક-ભુવને ॥ ૩૬ ॥

વિશુદ્ધૌ તે શુદ્ધસ્ફતિક વિશદં વ્યોમ-જનકં
શિવં સેવે દેવીમપિ શિવસમાન-વ્યવસિતામ |
યયોઃ કાન્ત્યા યાન્ત્યાઃ શશિકિરણ-સારુધ્યસરણે
વિધૂતાન્ત-ધ્વાન્તા વિલસતિ ચક્રોરીવ જગતી ॥ ૩૭ ॥

સમુન્મીલત સંવિત્કમલ-મકરન્દૈક-રસિકં
ભજે હંસદ્રવ્ણં કિમપિ મહતાં માનસચરમ |
યદાલાપા-દષ્ટાદશ-ગુણિત-વિદ્યાપરિણતિઃ
યદાદત્તે દોષાદ ગુણ-મખિલ-મદ્ભ્યઃ પય ઇવ ॥ ૩૮ ॥

તવ સ્વાધિષ્ઠાને હૃતવહ-મધિષ્ઠાય નિરતં
તમીડે સંવર્ત જનનિ મહતીં તાં ચ સમયામ |
યદાલોકે લોકાન દહતિ મહસિ ક્રોધ-કલિતે
દયાર્દ્રા યા દૃષ્ટિઃ શિશિર-મુપચારં રચયતિ ॥ ૩૯ ॥

તટિત્વન્તં શક્ત્યા તિમિર-પરિપન્થિ-સ્કુરણયા
સ્કુર-ન્ના નરન્નાભરણ-પરિણદ્રેન્દ્ર-ધનુષમ |
તવ શ્યામં મેઘં કમપિ મણિપૂરૈક-શરણં
નિષેવે વર્ષન્તં-હરમિહિર-તપ્તં ત્રિભુવનમ ॥ ૪૦ ॥

તવાધારે મૂલે સહ સમયયા લાસ્યપરયા
નવાત્માન મન્યે નવરસ-મહાતાણ્ડવ-નટમ |
ઉભાભ્યા મેતાભ્યા-મુદય-વિધિ મુદ્દિશ્ય દયયા
સનાથાભ્યાં જજ્ઞે જનક જનનીમત જગદિદમ ॥ ૪૧ ॥

દ્વિતીય ભાગઃ – સૌન્દર્ય લહરી

ગતૈ-ર્માણિક્યત્વં ગગનમણિભિઃ સાન્દ્રઘટિતં

કિરીટં તે હૈમં હિમગિરિસુતે કીતયતિ યઃ ॥
સ નીડેયચ્છાયા-ચ્છુરણ-શકલં ચન્દ્ર-શકલં
ધનુઃ શૌનાસીરં કિમિતિ ન નિબધ્નાતિ ધિષણામ ॥ 42 ॥

ધુનોતુ ધ્વાન્તં ન-સ્તુલિત-દલિતેન્દીવર-વનં
ઘનસ્નિગ્ધ-શ્લક્ષણં ચિકુર નિકુરુંભં તવ શિવે ।
યદીયં સૌરભ્યં સહજ-મુપલબ્ધ્યું સુમનસો
વસન્થસ્મિન મન્યે બલમથન વાટી-વિટપિનામ ॥ 43 ॥

તનોતુ ક્ષેમં ન-સ્તવ વદનસૌન્દર્યલહરી
પરીવાહસ્રોતઃ-સરણિરિવ સીમન્તસરણિઃ ।
વહન્તી- સિન્દૂરં પ્રબલકબરી-ભાર-તિમિર
દ્વિષાં બૃન્દૈ-વન્દીકૃતમેવ નવીનાર્ક કેરણમ ॥ 44 ॥

અરાલૈ સ્વાભાવ્યા-દલિકલભ-સશ્રીભિ રલકૈઃ
પરીતં તે વક્ત્રં પરિહસતિ પક્કેરુહરુચિમ ।
દરસ્મેરે યસ્મિન દશનરુચિ કિઞ્જલ્ક-રુચિરે
સુગન્ધૌ માઘન્તિ સ્મરદહન ચક્ષુ-ર્મધુલિહઃ ॥ 45 ॥

લલાટં લાવશ્ય ધૃતિ વિમલ-માભાતિ તવ યત
દ્વિતીયં તન્મન્યે મકુટઘટિતં ચન્દ્રશકલમ ।
વિપર્યાસ-ન્યાસા દુભયમપિ સંભૂય ય મિથઃ
સુધાલેપસ્યૂતિઃ પરિણમતિ રાકા-હિમકરઃ ॥ 46 ॥

ભુવૌ ભુગ્ને કિચિદ્ભુવન-ભય-ભજ્ઞવ્યસનિનિ
ત્વદીયે નેત્રાભ્યાં મધુકર-રુચિભ્યાં ધૃતગુણમ ।
ધનુ મન્યે સવ્યેતરકર ગૃહીતં રતિપતેઃ
પ્રકોષ્ટે મુષ્ટૌ ય સ્થગયતે નિગૂઢાન્તર-મુમે ॥ 47 ॥

અહઃ સૂતે સવ્ય તવ નયન-મર્કાત્મકતયા
ત્રિયામાં વામં તે સૃજતિ રજનીનાયકતયા ।

તૃતીયા તે દૃષ્ટિ-દરદલિત-હેમામ્બુજ-રુચિઃ
સમાધત્તે સન્ધ્યાં દિવસર-નિશયો-રન્તરચરીમ ॥ 48 ॥

વિશાલા કલ્યાણી સ્કુતરુચિ-રયોધ્યા કુવલયૈઃ
કૃપાધારાધારા કિમપિ મધુરાઽઽ ભોગવતિકા ।
અવન્તી દૃષ્ટિસ્તે બહુનગર-વિસ્તાર-વિજયા
ધૃવં તત્તન્નામ-વ્યવહરણ-યોગ્યાવિજયતે ॥ 49 ॥

કવીનાં સન્દર્ભ-સ્તબક-મકરન્દૈક-રસિકં
કટાક્ષ-વ્યાક્ષેપ-ભ્રમરકલભૌ કર્ણયુગલમ ।
અમુઞ્ચન્તૌ દૃષ્ટ્વા તવ નવરસાસ્વાદ-તરલૌ
અસૂયા-સંસર્ગા-દલિકનયનં કિચ્છિદરુણમ ॥ 50 ॥

શિવે શઙ્ગારાર્દ્રા તદિતરજને કૃત્સનપરા
સરોષા ગઙ્ગાયાં ગિરિશયરિતે વિસ્મયવતી ।
હરાહિભ્યો ભીતા સરસિરુહ સૌભાગ્ય-જનની
સખીષુ સ્મેરા તે મયિ જનનિ દૃષ્ટિઃ સકરુણા ॥ 51 ॥

ગતે કર્ણાભ્યર્ણ ગરુત ઇવ પક્ષ્માણિ દધતી
પુરાં ભેત્તુ-શ્ચિત્તપ્રશમ-રસ-વિદ્રાવણ કલે ।
ઇમે નેત્રે ગોત્રાધરપતિ-કુલોત્તંસ-કલિકે
તવાકર્ણાકૃષ્ટ સ્મરશર-વિલાસં કલયતઃ ॥ 52 ॥

વિભક્ત-ત્રૈવર્ણ્ય વ્યતિકરિત-લીલાઞ્જનતયા
વિભાતિ ત્વન્નેત્ર ત્રિતય મિદ-મીશાનદયિતે ।
પુનઃ સષ્ટું દેવાન દ્રુહિણ હરિ-રુદ્રાનુપરતાન
રજઃ સત્ત્વં વેભ્રત તમ ઇતિ ગુણાનાં ત્રયમિવ ॥ 53 ॥

પવિત્રીકર્તુ નઃ પશુપતિ-પરાધીન-હૃદયે
દયામિત્રૈ નેત્રૈ-રરુણ-ધવલ-શ્યામ રુચિભિઃ ।
નદઃ શોણો ગઙ્ગા તપનતનયેતિ ધૃવમુમ

त्रयाणां तीर्थाना-मुपनयसि संलेद-मनघम ॥ 54 ॥

निमेषोन्मेषाभ्यां प्रलयमुदयं याति जगति
तवेत्याहुः सन्तो धरणिधर-राजन्यतनये ।
त्वदुन्मेषाज्जातं जगदिद-मशेषं प्रलयतः
परेत्रातुं शङ्के परिहृत-निमेषा-स्तव दृशः ॥ 55 ॥

तवापर्णे कर्णे जपनयन पैशुन्य यकिता
निलीयन्ते तोये नियत मनिमेषाः शङ्किताः ।
धयं य श्री-र्षद्वय्यदपुटकवाटं कुवलयं
जहाति प्रत्यूषे निशि य विघतय्य प्रविशति ॥ 56 ॥

दृशा द्राघीयस्या दददलित नीलोत्पल रुया
दवीयांसं दीनं स्नपा कृपया मामपि शिवे ।
अनेनायं धन्यो भवति न य ते हानिरियता
वने वा हर्म्ये वा समकर निपातो हिमकरः ॥ 57 ॥

अरालं ते पालीयुगल-मगराजन्यतनये
न केषा-माघत्ते कुसुमशर कोदण्ड-कुतुकम ।
तिरश्चीनो यत्र श्रवणपथ-मुल्लङ्घ्य विलसन
अपांग व्यासंगो दिशति शरसन्धान धिषणाम ॥ 58 ॥

स्फुरद्गण्डाभोग-प्रतिकलित ताट्क युगलं
यतुश्चक्रं मन्ये तव मुष्मिदं मन्मथरथम ।
यमाहुह्य द्रुह्य त्यवनिरथ मर्केन्दु यरणं
महावीरो मारः प्रमथपतये सञ्जितवते ॥ 59 ॥

सरस्वत्याः सूक्ती-रमृतलहरी कौशलहरीः
पिबन्त्याः शर्वाणि श्रवण-युलुकाभ्या-मविरलम ।
यमत्कारः-श्लाघायलित-शिरसः कुण्डलागणो
अशत्करैस्तारैः प्रतिवयन-मायष्ट धव ते ॥ 60 ॥

असौ नासावंश-स्तुहिनगिरिवश-ध्वजपटि
त्वदीयो नेदीयः इलतु इल-मस्माकमुचितम् ।
वहत्यन्तर्मुक्ताः शिशिरकर-निश्वास-गलितं
समृद्ध्या यत्तासां बहिरपि य मुक्तामणिधरः ॥ 61 ॥

प्रकृत्या २ २ रक्ताया-स्तव सुदति दन्त खण्डरुयेः
प्रवक्ष्ये सदृश्यं जनयतु इलं विद्रुमलता ।
न बिंबं तद्धिब-प्रतिइलन-रागा-दुरुषितं
तुलामघारोढुं कथमिव विलज्जेत कलया ॥ 62 ॥

स्मितज्योत्स्नाजालं तव वदनयन्त्रस्य पिबतां
यकोराणा-मासी-दतिरसतया यत्रु-जडिमा ।
अतस्ते शीतांशो-रमृतलहरी माम्लरुचयः
पिबन्ती स्वखण्डं निशि निशि भृशं काञ्चि कधिया ॥ 63 ॥

अविश्रान्तं पत्युर्गुणगण कथामेडनजपा
जपापुष्पखया तव जननि जिह्वा जयति सा ।
यदग्रासीनायाः स्फटिकदृष-दख्यखविमयि
सरस्वत्या मूर्तिः परिणमति माणिक्यवपुषा ॥ 64 ॥

रणे जित्वा दैत्या नपहत-शिरस्यैः कवचिभिः
निवृत्तै-श्चण्डांश-त्रिपुरहर-निर्मात्य-विभुषैः ।
विशाभेन्द्रोपेन्द्रैः शशिविशद-कर्पूरशकला
विलीयन्ते मातस्तव वदनताम्बूल-कभलाः ॥ 65 ॥

विपञ्चया गायन्ती विविध-मपदानं पशुपते-
स्त्वयारब्धे वक्तुं यलितशिरसा साधुवचने ।
तदीयै-र्माधुर्यै-रपलपित-तन्त्रीकलरवां
निजां वीणां वाणीं नियुलयति योलेन निभृतम् ॥ 66 ॥

करग्रेण स्पृष्टं तुहिनगिरिणा वत्सलतया

गिरिशेनो-दस्तं मुहुरधरपानाकुलतया ।
करग्राह्यं शंभोर्भुजमुकुरवृन्तं गिरिसुते
कथंकरं भ्रूम-स्तव युजुकमोपभ्यरहितम ॥ 67 ॥

भुजाश्लेषान्नित्यं पुरदमयितुः कन्टकवती
तव ग्रीवा धत्ते भुजकमलनाल-श्रियमियम ।
स्वतः श्वेता काला गरु षडुल-जम्बालमलिना
मृषालीलालित्यं वहति यदधो हारलतिका ॥ 68 ॥

गले रेभास्तिस्रो गति गमक गीतैक निपुणे
विवाह-व्यानङ्ग-प्रगुणगुण-संभ्या प्रतिभुवः ।
विराजन्ते नानाविध-मधुर-रागाकर-भुवां
त्रयाणां ग्रामाणां स्थिति-नियम-सीमान एव ते ॥ 69 ॥

मृषाली-मृद्रीनां तव भुजलतानां यतसृणां
यतुर्षिः सौन्दर्यं सरसिजभवः स्तौति वदनैः ।
नभेभ्यः सन्त्रस्यन प्रथम-मथना दन्तकरिपोः
यतुर्षां शीर्षाणां सम-मलयहस्तार्पण-धिया ॥ 70 ॥

नभाना-मुद्योतै-र्नवनलिनरागं विहसतां
कराणां ते कान्तिं कथय कथयामः कथमुमे ।
कयाचिद्वा साभ्यं भजतु कुलया हन्त कमलं
यदि क्रीडलक्ष्मी-चरणातल-लाक्षारस-चणम ॥ 71 ॥

समं देवि स्कन्द द्विपिवदन पीतं स्तनयुगं
तवेदं नः भेदं हरतु सततं प्रस्नुत-भुजम ।
यदालोक्याशङ्कुकुलित हृदयो हासजनकः
स्वकुम्भौ हेरंभः परिभृशति हस्तेन ञडिति ॥ 72 ॥

अमू ते वक्षोज-वमृतरस-माणिक्य कुतुपौ
न सन्देहस्पन्टो नगपति पताके मनसि नः ।

पिबन्तौ तौ यस्मा दविदित वधूसङ्ग रसिकौ
कुमारावद्यापि द्विरदवदन-कौञ्चलनौ ॥ 73 ॥

वहत्यम्भ स्तम्भेरम-दनुज-कुंभप्रकृतिभिः
समारब्धां मुक्तामणिलिरमलां हारलतिकाम ।
क्याभोगो बिम्बाधर-रुचिभि-रन्तः शबलितां
प्रताप-व्यामिश्रां पुरदमयितुः कीर्तिमिव ते ॥ 74 ॥

तव स्तन्यं मन्ये धरणिधरकन्ये हृदयतः
पयः पारावारः परिवहति सारस्वतमिव ।
दयावत्या दत्तं द्रविडशिशु-रास्वाद्य तव यत
कवीनां प्रौढाना मजनि कमनीयः कवयिता ॥ 75 ॥

हरक्रोध-ज्वालावलिभि-रवलीढेन वपुषा
गभीरे ते नाभीसरसि कृतसङ्गे मनसिजः ।
समुत्तस्थौ तस्मा-दयलतनये धूमलतिका
जनस्तां जानीते तव जननि रोमावलिरिति ॥ 76 ॥

यदेतत्कालिन्दी-तनुतर-तरङ्गाकृति शिवे
कृशे मध्ये किञ्चिज्जननि तव यद्वाति सुधियाम ।
विमर्दा-दन्योन्यं कुयकलशयो-रन्तरगतं
तनूभूतं व्योम प्रविशदिव नाभिं कुहरिणीम ॥ 77 ॥

स्थिरो गङ्गा वर्तः स्तनमुकुल-रोमावलि-लता
कलावालं कुण्डं कुसुमशर तेजो-हुतभुजः ।
रते-लीलागारं किमपि तव नाभिगिरिसुते
बेलद्वारं सिद्धे-गिरिशनयनानां विजयते ॥ 78 ॥

निसर्ग-क्षीणस्य स्तनतट-भरेश क्लमभुषो
नमन्मूर्ते नारीतिलक शनकै-स्रुट्यत धव ।
धिरं ते मध्यस्य त्रुटित तटिनी-तीर-तरुणा

समावस्था-स्थेभ्यो भवतु कुशलं शैलतनये ॥ 79 ॥

कुयौ सद्यः स्विद्य-त्तटघटित-क्षर्पासभिद्गुरौ
कषन्तौ-दौर्भूले कनककलशाभौ कलयता ।
तव त्रातुं भङ्गादलमिति वलज्जं तनुभुवा
त्रिधा नद्दध्म देवी त्रिवलि लवलीवल्लिभिरिव ॥ 80 ॥

गुरुत्वं विस्तारं क्षितिधरपतिः पार्वति निजत
नितम्भा-दाच्छिद्य त्वयि हरणं रूपेण निदधे ।
अतस्ते विस्तीर्णो गुरुरयमशेषां वसुमतीं
नितम्भ-प्राञ्ज्मारः स्थगयति सधुत्वं नयति य ॥ 81 ॥

करीन्द्राणां शुष्कान-कनककदली-काष्ठपटलीं
उभाभ्यामूडभ्या-मुभयमपि निर्जित्य भवति ।
सुवृत्ताभ्यां पत्युः प्रणतिकठिनाभ्यां गिरिसुते
विधिज्ञे जानुभ्यां विबुध करिकुंभ द्वयमसि ॥ 82 ॥

पराजेतुं रुद्रं द्विगुणशरगर्भौ गिरिसुते
निषङ्गौ जङ्घे ते विषमविशिभो बाढ-मकृत ।
यदग्रे दृश्यन्ते दशशरङ्गलाः पादयुगली
नभाग्रच्छन्मानः सुर मुकुट-शाण्डिक-निशिताः ॥ 83 ॥

श्रुतीनां मूर्धानो दधति तव यौ शेषरतया
ममाप्येतौ मातुः शेरसि दयया देहि यरणौ ।
यययोः पाद्यं पाथः पशुपति जटाजूट तटिनी
ययो-लक्षा-लक्ष्मी-रुद्रा हरियूडामणि रुचिः ॥ 84 ॥

नमो वाकं भ्रूमो नयन-रमणीयाय पदयोः
तवास्मै द्रन्दाय स्फुट-रुचि रसालक्तकवते ।
असूयत्यत्यन्तं यदभिहननाय स्पृहयते
पशूना-मीशानः प्रमदवन-कङ्कलितरवे ॥ 85 ॥

મૃષા કૃત્વા ગોત્રસ્ખલન-મથ વૈલક્ષ્યનમિતં
લલાટે ભર્તારં ચરણકમલે તાડયતિ તે ।
ચિરાદન્તઃ શલ્યં દહનકૃત મુન્મૂલિતવતા
તુલાકોટિક્વાણૈઃ કિલિકિલિત મીશાન રિપુણા ॥ 86 ॥

હિમાની હન્તવ્યં હિમગિરિનિવાસૈક-ચતુરૈ
નિશાયાં નિદ્રાણં નિશિ-ચરમભાગે ચ વિશદૌ ।
વરં લક્ષ્મીપાત્રં શ્રિય-મતિસુહન્તો સમયિનાં
સરોજં ત્વત્પાદૌ જનનિ જયત-શ્ચિત્રમિહ કિમ ॥ 87 ॥

પદં તે કીર્તીનાં પ્રપદમપદં દેવિ વિપદાં
કથં નીતં સદ્ધિઃ કઠિન-કમઠી-કર્પર-તુલામ ।
કથં વા બાહુભ્યા-મુપયમનકાલે પુરભિદા
યદાદાય ન્યસ્તં દૃષદિ દયમાનેન મનસા ॥ 88 ॥

નખૈ-નાંકસ્ત્રીણાં કરકમલ-સંકોચ-શશિભિઃ
તરૂણાં દિવ્યાનાં હસત ઇવ તે ચણ્ડિ ચરણૌ ।
ફલાનિ સ્વઃસ્થેભ્યઃ કિસલય-કરાગ્રેણ દદતાં
દરિદ્રેભ્યો ભદ્રાં શ્રિયમનિશ-મહાય દદતૌ ॥ 89 ॥

દદાને દીનેભ્યઃ શ્રિયમનિશ-માશાનુસદૃશીં
અમન્દં સૌન્દર્યં પ્રકર-મકરન્દં વિકિરતિ ।
તવાસ્મિન મન્દાર-સ્તબક-સુભગે યાતુ ચરણે
નિમજ્જન મજ્જવઃ કરણચરણઃ ષ્ટચરણતામ ॥ 90 ॥

પદન્યાસ-ક્રીડા પરિચય-મિવારબ્ધુ-મનસઃ
સ્ખલન્તસ્તે ખેલં ભવનકલહંસા ન જહતિ ।
અતસ્તેષાં શિક્ષાં સુભગમણિ-મઙ્ગીર-રણિત-
ચ્છલાદાયક્ષાણં ચરણકમલં ચારુચરિતે ॥ 91 ॥

ગતાસ્તે મઞ્જત્વં દ્રુહિણ હરિ રુદ્રેશ્વર ભૃતઃ

શિવઃ સ્વચ્છ-ચ્છાયા-ઘટિત-કપટ-પ્રચ્છદપટઃ |
ત્વદીયાનાં ભાસાં પ્રતિફલન રાગારુણતયા
શરીરી શૃંગારો રસ ઇવ દૃશાં દોગ્ધિ કુતુકમ || 92 ||

અરાલા કેશેષુ પ્રકૃતિ સરલા મન્દહસિતે
શિરીષાભા ચિત્તે દૃષ્ટપલશોભા કુચતટે |
ભૃશં તન્વી મધ્યે પૃથુ-રુરસિજારોહ વિષયે
જગત્તત્તું શંભો-જ્યતિ કરુણા કાચિદરુણા || 93 ||

કલક્ર્કઃ કસ્તૂરી રજનિકર બિમ્બં જલમયં
કલાભિઃ કર્પૂરૈ-મરકતકરણં નિબિડિતમ |
અતસ્ત્વદ્ભોગેન પ્રતિદિનમિદં રિક્તકુહરં
વિધિ-ભૂયો ભૂયો નિબિડયતિ નૂનં તવ કૃતે || 94 ||

પુરારન્તે-રન્તઃ પુરમસિ તત-સ્ત્વચરણયોઃ
સપર્યા-મર્યાદા તરલકરણાના-મસુલભા |
તથા શ્લેતે નીતાઃ શતમખમુખાઃ સિદ્ધિમતુલાં
તવ દ્વારોપાન્તઃ સ્થિતિભિ-રણિમાદ્યાભિ-રમરાઃ || 95 ||

કલત્રં વૈધાત્રં કતિકતિ ભજન્તે ન કવયઃ
શ્રિયો દેવ્યાઃ કો વા ન ભવતિ પતિઃ કૈરપિ ધનૈઃ |
મહાદેવં હિત્વા તવ સતિ સતીના-મચરમે
કુચબ્યા-માસઙ્ગઃ કુરવક-તરો-રપ્યસુલભઃ || 96 ||

ગિરામાહુ-દેવીં દ્રુહિણગૃહિણી-માગમવિદો
હરેઃ પત્નીં પદ્માં હરસહચરી-મદ્રિતનયામ |
તુરીયા કાપિ ત્વં દુરધિગમ-નિસ્સીમ-મહિમા
મહામાયા વિશ્વં ભ્રમયસિ પરબ્રહ્મમહિષિ || 97 ||

કદા કાલે માતઃ કથય કલિતાલક્તકરસં
પિબેયં વિદ્યાર્થી તવ ચરણ-નિર્ણેજનજલમ |

प्रकृत्या मूकानामपि य इविताकारणतया
कदा धत्ते वाणीमुभयमल-ताम्बूल-रसताम ॥ 98 ॥

सरस्वत्या लक्ष्म्या विधि इरि सपत्नो विहरते
रतेः पतिव्रत्यं शिथिलपति रभ्येश वपुषा ।
यिरं श्रुवन्नेव क्षपित-पशुपाश-व्यतिकरः
परानन्दाभिभ्यं रसयति रसं त्वद्भुजवनान ॥ 99 ॥

प्रदीप ज्वालाभि-दिवसकर-नीराजनविधिः
सुधासूते-श्रुद्रोपल-जललवै-रध्यरयना ।
स्वकीयैरभोभिः सलिल-निधि-सौहित्यकरणं
त्वदीयाभि-वाग्भि-स्तव जननि वायां स्तुतिरियम ॥ 100 ॥

सौन्दर्यलहरि मुभ्यस्तोत्रं संवार्तदायकम् ।
भगवद्पाद सन्कलुप्तं पठेन मुक्तौ भवेन्नरः ॥
सौन्दर्यलहरि स्तोत्रं संपूर्णं

<http://devistotrams.blogspot.com/>